

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 24 czerwca 2019 r.
(OR. en)

10632/19

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2019/0139 (NLE)

AGRI 349
PROBA 30
WTO 178

WNIOSEK

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	24 czerwca 2019 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2019) 286 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie stanowiska, jakie należy przyjąć w imieniu Unii Europejskiej w ramach Międzynarodowej Rady ds. Cukru w odniesieniu do przedłużenia obowiązywania Międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r.

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2019) 286 final.

Załącznik: COM(2019) 286 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 24.6.2019 r.
COM(2019) 286 final

2019/0139 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie stanowiska, jakie należy przyjąć w imieniu Unii Europejskiej w ramach
Międzynarodowej Rady ds. Cukru w odniesieniu do przedłużenia obowiązywania
Międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r.**

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji w sprawie stanowiska, jakie należy przyjąć w imieniu Unii w ramach Międzynarodowej Rady ds. Cukru w związku z planowanym przyjęciem decyzji o przedłużeniu obowiązywania Międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r. do 31 grudnia 2021 r.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Międzynarodowa umowa w sprawie cukru z 1992 r.

Międzynarodowa umowa w sprawie cukru z 1992 r. („umowa”) ma zapewniać zacieśnioną współpracę międzynarodową w zakresie światowych kwestii związanych z cukrem oraz kwestii powiązanych, stanowić forum dla międzyrządowych konsultacji w sprawie cukru oraz sposobów usprawniania światowej gospodarki cukrem, ułatwiać handel poprzez zbieranie i dostarczanie informacji na temat światowego rynku cukru i innych substancji słodzących oraz zachęcać do zwiększonego zapotrzebowania na cukier, w szczególności w odniesieniu do zastosowań innych niż tradycyjne.

Umowa weszła w życie z dniem 1 stycznia 1993 r.

Unia jest stroną tej umowy¹.

2.2. Międzynarodowa Rada ds. Cukru

Międzynarodowa Rada ds. Cukru jest organem odpowiedzialnym za wykonywanie wszystkich funkcji niezbędnych do realizacji postanowień umowy. Przyjmuje przepisy i regulacje, w tym regulamin wewnętrzny Rady i jej komitetów, a także regulamin finansowy i pracowniczy Międzynarodowej Organizacji Cukru (ISO). Rada prowadzi niezbędną dokumentację oraz publikuje sprawozdanie roczne i inne informacje, jeżeli uzna to za stosowne.

Strony umowy dysponują łącznie 2 000 głosów. Każda ze stron umowy posiada określoną liczbę głosów, która jest corocznie korygowana wg kryteriów zdefiniowanych w umowie. Wszystkie decyzje Rady podejmowane są co do zasady w drodze konsensusu, o ile w umowie nie postanowiono inaczej. W przypadku braku konsensusu decyzje są podejmowane zwykłą większością głosów, chyba że w umowie przewidziano głosowanie specjalne.

2.3. Planowany akt Międzynarodowej Rady ds. Cukru

Umowa została zawarta na mocy decyzji Rady 92/580/EWG i weszła w życie z dniem 1 stycznia 1993 r. Została zawarta na okres trzech lat do dnia 31 grudnia 1995 r., a następnie, zgodnie z jej art. 45, była regularnie przedłużana na kolejne dwuletnie okresy. Po raz ostatni okres obowiązywania umowy przedłużono w grudniu 2017 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.

Dnia 19 lipca 2019 r. na swojej 55. sesji Międzynarodowa Rada ds. Cukru ma podjąć decyzję w sprawie przedłużenia obowiązywania Międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r. o kolejne 2 lata („planowany akt”).

Celem planowanego aktu jest umożliwienie ISO dalszego wykonywania swoich zadań.

Planowany akt stanie się wiążący dla stron zgodnie z art. 45 ust. 2 umowy, który stanowi: „Rada może, w drodze głosowania specjalnego, przedłużyć okres obowiązywania niniejszej

¹ Decyzja Rady (92/580/EWG) z dnia 13.11.1992 r.; Dz.U. L 379 z 23.12.1992, s. 15.

Umowy poza dzień 31 grudnia 1995 r. o kolejne okresy nieprzekraczające każdorazowo dwóch lat. Każda strona, która nie zaakceptuje takiego przedłużenia niniejszej Umowy, informuje o tym Radę na piśmie i przestaje być stroną niniejszej Umowy z dniem rozpoczęcia okresu przedłużenia”.

Przedłużenie obowiązywania umowy obejmie okres od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.

3. STANOWISKO, JAKIE NALEŻY PRZYJAĆ W IMIENIU UNII

Międzynarodowa umowa w sprawie cukru z 1992 r. została zawarta przez Wspólnotę decyzją 92/580/EWG i weszła w życie dnia 1 stycznia 1993 r. na okres trzech lat do dnia 31 grudnia 1995 r. Od tego czasu była regularnie przedłużana na kolejne, dwuletnie okresy. Okres obowiązywania umowy przedłużono ostatnio decyzją Międzynarodowej Rady ds. Cukru, na jej 52. sesji w dniu 1 grudnia 2017 r. Umowa obowiązuje do dnia 31 grudnia 2019 r.

Unia zawsze była aktywnym członkiem ISO, a dalsze przedłużenie obowiązywania umowy na okres nie dłuższy niż dwa lata leży w interesie Unii. Unia jest głównym producentem cukru, a także głównym partnerem w handlu cukrem dla wielu członków ISO.

52 członków ISO posiada łącznie 2 000 głosów. UE liczy się jako jeden członek. W budżecie administracyjnym na 2019 r. każdy głos ma wagę 653 GBP. W przypadku procedur budżetowych (zob. art. 25 umowy z 1992 r.), tj. w celu ustalenia rocznych wkładów finansowych członków, liczba głosów przyznanych Unii wynosi 552, a zatem wkład należny za 2019 r. wynosi 360 456 GBP. Liczby te są korygowane w ujęciu rocznym.

Wydanie oficjalnej decyzji dotyczącej przedłużenia umowy do dnia 31 grudnia 2021 r. zaplanowano na 55. sesję Międzynarodowej Rady ds. Cukru, która odbędzie się 19 lipca 2019 r. w australijskim Cairns.

Od 2015 r. Unia stara się podjąć na forum ISO dyskusję na temat rozpoczęcia procesu modernizacji umowy, zgodnie z którą głosy są wciąż przydzielane w oparciu o sytuację, jaka panowała na światowym rynku cukru w 1992 r. Sprawia to, że rozkład głosów w ramach organizacji nie odzwierciedla już realiów światowego rynku cukru. A co za tym idzie, wkład finansowy Unii nie odzwierciedla już jej względnej pozycji na światowym rynku cukru. Aby temu zaradzić, w dniu 23 listopada 2017 r. Rada przyjęła „decyzję Rady upoważniającą do rozpoczęcia negocjacji w sprawie zmiany Międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r.” (zwaną dalej „decyzją”)². W kontekście tych negocjacji Komisja przedstawiła wnioski dotyczące zmiany w umowie, które są przedmiotem dyskusji z innymi członkami ISO. Głosowanie w sprawie przedłużenia obowiązywania umowy odbędzie się na tej samej sesji co głosowanie w sprawie wprowadzenia zmian do umowy. Głosowanie w sprawie wprowadzenia zmian do umowy zaplanowane jest wcześniej niż głosowanie w sprawie przedłużenia obowiązywania umowy.

Celem niniejszego wniosku jest upoważnienie Komisji przez Radę do głosowania w imieniu Unii za przedłużeniem okresu obowiązywania umowy do dnia 31 grudnia 2021 r. na forum Międzynarodowej Rady ds. Cukru. Stanowisko to powinno jednak być uzależnione od pozytywnej decyzji Rady ISO dotyczącej wniosku w sprawie zmiany umowy. W przeciwnym razie Unia powinna zapobiec podjęciu decyzji w sprawie przedłużenia w drodze konsensusu, wstrzymać się od późniejszego głosowania w tej sprawie i ponownie skonsultować się z Radą. Jeżeli na sesji nie będzie liczby członków wystarczającej do uzyskania większości wymaganej w głosowaniu specjalnym, wstrzymanie się od głosu przez Unię będzie

² Decyzja Rady z dnia 23 listopada 2017 r. upoważniająca do rozpoczęcia negocjacji w sprawie zmiany Międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r., nieopublikowana (dokument Rady 14282/17).

oznaczało, że przedłużenie terminu nie zostanie uzgodnione, a kwestia ta najprawdopodobniej zostanie przełożona na kolejną sesję, która odbędzie się w listopadzie 2019 r. Jeżeli zostanie osiągnięta większość, odbędzie się głosowanie w sprawie przedłużenia obowiązywania, a decyzja będzie wiążąca dla Unii. Wstrzymanie się od głosu jest jednak lepsze niż głosowanie przeciw, ponieważ stanowiłoby ono wyraźny sygnał polityczny, a jednocześnie umożliwiłoby przedłużenie obowiązywania umowy; UE nadal miałaby możliwość odstąpienia od umowy. Aby odstąpić od umowy, Unia musiałaby poinformować pisemnie ISO o swoim zamiarze odstąpienia od umowy, jak przewidziano w art. 45 ust. 2 umowy. W tym celu wymagana byłaby nowa decyzja Rady.

4. PODSTAWA PRAWNA:

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

W art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewidziano decyzje ustalające „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”³.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszym przypadku

Planowany akt Międzynarodowej Rady ds. Cukru skutkuje przedłużeniem okresu obowiązywania umowy, która jest umową międzynarodową wiążącą Unię. Planowany akt ma zatem skutki prawne.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma być zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie charakter pomocniczy, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszym przypadku

Główny cel i treść planowanego aktu dotyczą wspólnej polityki handlowej (handlu produktami rolnymi).

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 207 TFUE.

³ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 Niemcy przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

4.3. Wniosek

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 207 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Decyzja Międzynarodowej Rady ds. Cukru zmieni umowę, należy zatem ją opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* po jej przyjęciu.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy przyjąć w imieniu Unii Europejskiej w ramach Międzynarodowej Rady ds. Cukru w odniesieniu do przedłużenia obowiązywania Międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Międzynarodowa umowa w sprawie cukru z 1992 r. („umowa”) została zawarta na mocy decyzji Rady 92/580/EWG⁴ i weszła w życie z dniem 1 stycznia 1993 r. Została zawarta na okres trzech lat do dnia 31 grudnia 1995 r., a następnie, zgodnie z jej art. 45, była regularnie przedłużana na kolejne dwuletnie okresy. Okres obowiązywania umowy przedłużono ostatnio decyzją Międzynarodowej Rady ds. Cukru w grudniu 2017 r.⁵ do dnia 31 grudnia 2019 r.
- (2) Zgodnie z art. 2 umowy Międzynarodowa Rada ds. Cukru może każdorazowo przedłużyć okres obowiązywania umowy o kolejne okresy nieprzekraczające dwóch lat.
- (3) Na 55. sesji, która ma się odbyć dnia 19 lipca 2019 r., Międzynarodowa Rada ds. Cukru ma podjąć decyzję w sprawie przedłużenia obowiązywania umowy do dnia 31 grudnia 2021 r.
- (4) Przed podjęciem decyzji w sprawie przedłużenia obowiązywania umowy Międzynarodowa Rada ds. Cukru na swojej 55. sesji zagłosuje nad przedłożonym przez Unię wnioskiem w sprawie wprowadzenia zmian do umowy. Wniosek ten jest wynikiem negocjacji przeprowadzonych przez Komisję zgodnie z upoważnieniem Rady do rozpoczęcia w imieniu Unii negocjacji w sprawie wprowadzenia zmian do umowy, określonym w decyzji Rady z dnia 23 listopada 2017 r. upoważniającej do rozpoczęcia negocjacji w sprawie zmiany Międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r.⁶
- (5) Ewentualne odrzucenie wniosku w sprawie wprowadzenia zmian do umowy byłoby sprzeczne z celem Unii polegającym na unowocześnieniu umowy, a tym samym podważałoby korzyści płynące z przedłużenia umowy.

⁴ Decyzja Rady 92/580/EWG z dnia 13 listopada 1992 r. dotycząca podpisania i zawarcia międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r. (Dz.U. L 379 z 23.12.1992, s. 15).

⁵ Informacje dotyczące przedłużenia obowiązywania Międzynarodowej umowy w sprawie cukru (1992 r.) (Dz.U. L 12 z 17.1.2018, s. 1).

⁶ Decyzja Rady z dnia 23 listopada 2017 r. upoważniająca do rozpoczęcia negocjacji w sprawie zmiany Międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r., nieopublikowana (dokument Rady 14282/17).

- (6) Należy określić stanowisko, jakie należy przyjąć w imieniu Unii w odniesieniu do przedłużenia okresu obowiązywania umowy. Przedłużenie umowy, o ile uzgodnione zostanie również wprowadzenie zmian do umowy, leży w interesie Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się Komisję do zajęcia stanowiska popierającego przedłużenie obowiązywania Międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r. na kolejny okres maksymalnie dwóch lat, do dnia 31 grudnia 2021 r.

Jednak Komisja zapobiegnie podjęciu w drodze konsensusu decyzji dotyczącej przedłużenia obowiązywania Międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r. i powstrzyma się od późniejszego głosowania w tej sprawie, w przypadku gdy Międzynarodowa Rada ds. Cukru nie zagłosuje najpierw za przyjęciem wniosku dotyczącego wprowadzenia zmian do umowy.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH		FinancSt/10/PS/pl/ agri.ddg3.g.4(2019)12 78657		
		6.221.2019.1		
		DATA: 08.05.2019		
1.	DZIAŁ: ROZDZIAŁ 05 06 — MIĘDZYNARODOWE ASPEKTY OBSZARU POLITYKI „ROLNICTWO I ROZWÓJ OBSZARÓW WIEJSKICH” 05 06 01 Międzynarodowe umowy w dziedzinie rolnictwa	ŚRODKI: B2019 6 300 000 EUR		
2.	TYTUŁ: Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie stanowiska, jakie należy przyjąć w imieniu Unii Europejskiej w ramach Międzynarodowej Rady ds. Cukru w odniesieniu do przedłużenia obowiązywania Międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r.			
3.	PODSTAWA PRAWNA: Art. 207 w związku z art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej			
4.	CELE: Przedłużenie okresu obowiązywania Międzynarodowej umowy w sprawie cukru o kolejne dwa lata (1.1.2020 – 31.12.2021).			
5.	SKUTKI FINANSOWE	OKRES 12 MIESIĘCY (w mln EUR)	BIEŻĄCY ROK BUDŻETOWY 2019 (w mln EUR)	NASTĘPNY ROK BUDŻETOWY 2020 (w mln EUR)
5.0	WYDATKI - POKRYWANE Z BUDŻETU UE (REFUNDACJE/INTERWENCJE) - POKRYWANE PRZEZ ORGANY KRAJOWE - INNE			0,52
5.1	DOCHODY - ZASOBY WŁASNE UE (OPŁATY/CŁA) - KRAJOWE			
5.0.1	SZACOWANE WYDATKI	2021 (mln EUR)		
5.1.1	SZACOWANE DOCHODY	0,48		
5.2	METODA OBLICZENIOWA: W oparciu o założenia dotyczące szacowanej liczby głosów UE (zmienia się każdego roku) i szacunkowej kwoty do wpłaty w przeliczeniu na głos w funtach szterlingach (GBP).			
6.0	CZY PROJEKT MOŻE BYĆ FINANSOWANY ZE ŚRODKÓW PRZEWIDZIANYCH W ODPOWIEDNIM ROZDZIALE BIEŻĄCEGO BUDŻETU?			TAK
6.1	CZY PROJEKT MOŻE BYĆ FINANSOWANY POPRZEZ PRZESUNIĘCIE POMIĘDZY ROZDZIAŁAMI BIEŻĄCEGO BUDŻETU?			-
6.2	CZY WYMAGANY BĘDZIE BUDŻET DODATKOWY?			-
6.3	CZY BĘDZIE TRZEBA PRZEWIDZIEĆ ŚRODKI W KOLEJNYCH BUDŻETACH?			TAK
UWAGI: Faktyczna kwota do wpłaty może różnić się w zależności od ostatecznej liczby głosów, jaka zostanie przydzielona UE, kwoty do wpłaty w przeliczeniu na głos w GBP i kursu wymiany EUR/GBP.				

